

مقایسه ی اثربخشی آموزش مهارت‌های عاطفی و فرزندپروری مثبت بر خودکارآمدی والدینی مادران دارای فرزند با

اختلال کاستی توجه-بیش‌فعالی

ادریس اعظمی^۱، گلاره جلیلی^۲، مریم قربانی نژاد^۳، فرزاد مرادی^۴

چکیده

وجود کودکی که برقراری رابطه با او مشکل است، کل نظام خانواده به ویژه مادر را تحت تاثیر قرار میدهد. هدف پژوهش حاضر، بررسی مقایسه ی اثربخشی آموزش مهارت‌های عاطفی و فرزندپروری مثبت بر خودکارآمدی والدینی مادران دارای فرزند ADHD بود. بدین منظور طی یک طرح نیمه آزمایشی با پیش آزمون، پس آزمون و گروه گواه، ۴۵ نفر از مادر کودکان ۶ تا ۱۲ ساله دارای ADHD به شیوه ی هدفمند انتخاب و به صورت تصادفی در سه گروه ۱۵ نفری دو گروه آزمایش و یک گروه گواه قرار گرفتند. والدین در ابتدا از نظر خودکارآمدی مورد ارزیابی قرار گرفتند؛ سپس، گروه های آزمایش طی ۸ جلسه ی ۹۰ دقیقه ای، برنامه های آموزشی را دریافت کردند ولی گروه گواه آموزشی دریافت نکرد. در انتها هر سه گروه مجدد از نظر خودکارآمدی مورد آزمون قرار گرفتند. نتایج تحلیل کواریانس نشان داد که هر دو روش موثر بودند و آموزش مهارت های فرزندپروری مثبت تاثیر بیشتری نسبت به مهارتهای عاطفی داشت.

واژه های کلیدی: اختلال کاستی توجه-بیش‌فعالی، مهارتهای عاطفی، فرزندپروری مثبت، خودکارآمدی والدینی

Comparing the effectiveness of emotional skills and positive parenting training on the parental self-efficacy in mothers of children with attention deficit hyperactivity disorder (ADHD)

Abstract

The presence of a child who is hard to interact with, affects the entire family and in particular the mother. The purpose of this research was to compare the effectiveness of emotional skills and positive parenting training on the parental self-efficacy in mothers of children with ADHD. For this purpose, with a quasi-experimental design with pre-test, post-test and control group, 36 mothers of 6 to 12 year old children with ADHD were selected and randomly divided into 1 control and 2 experimental groups each with 15 members. First the self-efficacy of the parents was assessed. Next, the experimental groups received the learning programs through 8 90-minute sessions while the control group did not. At the end, the self-efficacy of all three groups was reassessed. The results of the analysis of covariance (ANCOVA) showed that positive parenting skills training was more effective than positive emotional skills.

Keywords: attention deficit hyperactivity disorder (ADHD), emotional skills, positive parenting, parental self-efficacy

^۱ کارشناس ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد کرمانشاه، ایران (نویسنده مسئول مکاتبات) e_azami@yahoo.com

^۲ کارشناس ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه کرمانشاه، ایران Gelare.jalili@gmail.com

^۳ کارشناس ارشد مشاوره دانشگاه آزاد مرو دشت، شیراز، ایران ghorbani.maryamkd@yahoo.com

^۴ کارشناس ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه آزاد مرو دشت، شیراز، ایران farzadkochi@gmail.com